

andere toets wordt toegepast en men een andere mate van rechtsbescherming geniet, terwijl partijen niet genoemd in art. 69 Fw voor precies eenzelfde zaak wél bij de voorzieningenrechter terecht kunnen (en zelfs moeten). Dat is in mijn optiek niet goed te verdedigen. Dat zou alleen anders kunnen zijn indien de vordering dusdanig verband houdt met de afwikkeling van het faillissement en de inhoud van die faillissementsprocedure dat de weg naar de civiele rechter niet openstaat.

12. Een dergelijke vordering, die dermate verband houdt met de afwikkeling van het faillissement en de informatievervalsing aan alle schuldeisers, en die moet worden onderscheiden van een opheffingskortgeding zoals in de onderhavige zaak aan de orde, speelde in het arrest HR 21 januari 2005, «JOR» 2005/105, m.nt. Abendroth (*Jomed III*). In dat arrest was sprake van een vordering uit hoofde van art. 3:15i BW (openlegging administratie) die in kort geding werd afgewezen. De Hoge Raad oordeelde in die zaak dat uit het stelsel van de Faillissementswet en in het bijzonder in verband met het beginsel van gelijkheid van schuldeisers volgt dat, naast de specifieke bepalingen van die wet met betrekking tot het verschaffen van inlichtingen en de mogelijkheid op de voet van art. 69 Fw de curator te noemen tot het verstrekken van inlichtingen omtrent het beheer en de vereffening van de boedel, in beginsel geen plaats is voor een uit het ongeschreven recht voortvloeiende verplichting van de curator aan een individuele schuldeiser de door deze gewenste inlichtingen te verstrekken en verantwoording af te leggen.

13. Overigens toetst de voorzieningenrechter in de onderhavige casus de vordering tot opheffing van het beslag ten overvloede ook inhoudelijk. Ook op die basis wordt de vordering tot opheffing van het beslag afgewezen: de rechter volgt een tweetal aannames die ten grondslag liggen aan de gevorderde opheffing niet en concludeert in het kader van de belangenafweging dat opheffing van het beslag tot onomkeerbare gevolgen leidt in het geval dat geen homologatie van het ontwerpakkoord plaatsvindt. Daarmee strandt de vordering dus ook op inhoudelijke gronden.

mr. J.W. Volkers
advocaat bij van Doorne NV te Amsterdam

293

Curator krijgt geen toegang tot e-mails met bedrijfsvertrouwelijke informatie

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant zp Breda

5 juli 2024, rolnr. KG ZA 24-228,

ECLI:NL:RBZWB:2024:5035

(mr. Römers)

Noot mr. L.C.H.J. Hox

Bevoegdheid curator ex art. 92 Fw. Afwijzing vordering curator om hem toegang te verschaffen tot e-mailaccounts waarmee namens failliet e-mails zijn verstuurd en ontvangen. De filtering van de e-mails met gevoelige informatie is veel te ruim en onduidelijk is bij wie de resultaten na filtering in bewaring worden gegeven. Verwijzing naar Hof Den Haag 11 maart 2014, «JOR» 2014/218, m.nt. Van Nielen.

[Fw art. 92]

Uit art. 92 Fw vloeit de taak van de curator voort om onmiddellijk na zijn benoeming alles in het werk te stellen om – onder meer – de administratie en alle aanwezige informatie daarover veilig te stellen voor zijn latere onderzoek daarvan in het belang van de boedel. Tot genoemde “bescheiden en andere gegevensdragers” behoren tevens digitale bestanden waarop zich dergelijke informatie bevindt, dan wel redelijkerwijs vermoed kan worden zich daarop te bevinden. De e-mails van en naar failliet die zich bevinden op een aan een derde toebehorend account, behoren tot de administratie van failliet. Dit staat niet aan afgifte aan de curator in de weg. Ook tot de administratie behorende (e-mail)gegevens die zich op een aan een derde toebehorende server bevinden, vallen onder art. 92 Fw (vgl. Hof Den Haag 11 maart 2014, «JOR» 2014/218, m.nt. Van Nielen). Zou dit niet het geval zijn, dan kan op zeer eenvoudige wijze (een deel van) de administratie aan de werking van art. 92 Fw worden onttrokken. Daarmee zou art. 92 Fw, als het gaat om administratie die op digitale wijze wordt bewaard, buiten spel gezet kunnen worden. Het is onaannemelijk dat in ieder

geval door gedaagde als (indirect) bestuurder van het concern en door A als CFO van het concern geen e-mails zijn verstuurd met betrekking tot failliet. Ook met betrekking tot medewerkers werkzaam bij andere vennootschappen in het concern is niet uitgesloten dat zij namens failliet e-mails hebben gestuurd en ontvangen. De curator is dan ook gerechtigd te eisen dat aan hem toegang wordt verschaft tot deze e-mailaccounts. Toch is de vordering van de curator niet toewijsbaar. De curator heeft aangegeven dat filtering van de e-mails plaatsvindt door het zoekwoord "failliet" te gebruiken. Deze zoekterm is veel te ruim en dit zal ertoe leiden dat er bedrijfsvertrouwelijke informatie (betreffende innovatieve producten), vertrouwelijke correspondentie (met advocaten) en zelfs uiterst geheime informatie (met betrekking tot defensieactiviteiten van de VS en de NAVO) wordt prijsgegeven. De curator heeft verklaard dat hij bereid is extra filters toe te passen om dit te voorkomen. Op dit moment is echter nog onduidelijk welke filters toereikend zijn, terwijl er geen twijfel bestaat bij het belang van geheimhouding van voormelde informatie. Daar komt bij dat de resultaten van de filtering worden geëxporteerd. De gegevens worden offline op een harde schijf opgeslagen, waarna deze schijf door de curator bij een derde in bewaring wordt gegeven. Op dit moment is onduidelijk bij wie dat zal zijn. Met het oog op de gevoelige gegevens moet gedaagde bij de bewaring en veiligstelling daarvan een zekere mate van inspraak hebben.

Mr. X, in hoedanigheid van curator in het faillissement van Z BV,
eisende partij,
advocaat: mr. E. van der Kolk,
tegen
Y,
gedaagde partij,
advocaat: mr. A.P. Macro.

(...; red.)

2. De feiten

2.1. [belanghebbende] BV (hierna: [belanghebbende]) is door de Rechtbank Rotterdam op 5 maart 2024 in staat van faillissement verklaard met benoeming van mr. [curator] tot curator.

2.2. [belanghebbende] behoort tot de [groep], een concern waaraan [gedaagde], samen met zijn echtgenote, aan het hoofd staat. De [groep] be-

staat uit meerdere vennootschappen die zowel in Nederland als in het buitenland zijn gevestigd. De activiteiten van de [groep] groep bestaan onder meer uit het inkopen van onderdelen en materialen voor de olie- en gas industrie over de gehele wereld (purchasing) en uit de productie en verkoop van afsluiters en kleppen voor de industrie. Een aantal vennootschappen houdt zich bezig met uiterst geheime en vertrouwelijke activiteiten voor defensie.

2.2. De Curator heeft direct na zijn benoeming de administratie van [belanghebbende] onder zich genomen. Hij heeft de heer [naam 1], verbonden aan [bedrijf] ingeschakeld voor het onder zich nemen van mail(accounts) van [belanghebbende].

2.3. Bij email van 8 april 2024 schrijft [naam 1] aan [naam 2] (CFO van de [groep])

Ik heb inmiddels financiële data veiliggesteld vanuit uw financiële systeem [naam 1]. Ik zou ook graag de e-mails veiligstellen die betrekking hebben op [naam 1]. Ik weet dat de mail voor [naam 1] via deze mailbox loopt als de overige vennootschappen van [naam 1] en mogelijk ook privémail bevat. Het maken van een kopie van de integrale mailbox zou dan ook mail bevatten van die vennootschappen en/of privémail en dat is ongewenst. Om dat te ondervangen stel ik voor dat er geautomatiseerd een filtering plaatsvindt waarbij alleen [naam 1] mail wordt veiliggesteld. Dit geautomatiseerd filteren kan uitgevoerd worden met speciale software. In deze software wordt(en) dan de mailbox(en) ingeladen die gefilterd moet(en) worden. Door het gebruik van zoekwoorden kan dan de filtering worden uitgevoerd. Een toepasselijk zoekwoord zou "[naam 1]" zijn. Vanuit het principe van zorgvuldigheid kunnen wij de software bij u op het bedrijf op een van uw eigen computers laten draaien waarna alleen de resultaten geëxporteerd worden. U kunt toezicht houden op het filterproces. Op deze manier kunt u er verzekerd van zijn dat er geen andere mail wordt veiliggesteld dan die betrekking heeft op [naam 1].
Staat u hier voor open?

2.4. In reactie hierop schrijft [naam 2] op 10 april 2024 aan [naam 1] dat hij daartoe niet bereid is.

2.5. De Curator heeft [gedaagde] op 12 april 2024 verzocht en voor zover nodig gesommeerd om binnen 5 dagen alsnog in te stemmen met het voorstel van [naam 1] als omschreven in de e-mail van 8 april 2024, onder aanzegging van rechtsmaatregelen (kort geding).

2.6. De advocaat van [gedaagde] heeft de Curator op 13 april 2024 bericht dat er geen sprake is van een weigering om mee te werken maar dat er technische IT-kwesties zijn die eerst geadresseerd moeten worden. (De advocaten van) partijen spreken af om tot 22 april te wachten en daarna het vervolg te bespreken.

2.7. [naam 2] heeft de Curator eind april 2024 toegang verleend tot de mailboxen van dertien medewerkers van [belanghebbende].

2.8. [naam 1] heeft bij e-mail van 30 april 2024 aan [naam 2] bericht dat de Curator graag ook de mailboxen van

– [naam 3]

– [naam 4]

– [naam 5]

– [naam 2]

- [naam 6]
- [naam 7]
- [naam 8].

wil filteren op mail waarin over [belanghebbende] wordt gesproken. Hij heeft [naam 2] gevraagd of dit gefaciliteerd kan worden.

2.9. [naam 2] heeft bij email van 2 mei 2024 geantwoord dat niet aan het verzoek zal worden voldaan omdat geen van genoemde personen voor [belanghebbende] hebben gewerkt, met uitzondering van [naam 7]. [naam 7] heeft tot en met 3 mei 2023 voor de [belanghebbende] gewerkt maar zijn mails zijn verloren gegaan, aldus [naam 2].

2.10. Partijen hebben geen overeenstemming bereikt met betrekking tot het filteren van de mailboxen van genoemde zeven personen. De Curator heeft vervolgens dit kort geding ahangig gemaakt.

3. Het geschil

3.1. De Curator vordert als voorlopige voorziening, samengevat, [gedaagde] te veroordelen om de Curator, althans [naam 1], toegang te verschaffen tot alle e-mail accounts binnen zijn concerns, waaronder de mailboxen van de onder 2.8. genoemde personen, voor zover deze in bezit/beheer zijn van [gedaagde] en/of door hem gecontroleerde vennootschappen en [naam 1] in staat te stellen dat er – door middel van speciale software – geautomatiseerd een filtering plaatsvindt middels de term [belanghebbende], waarbij [naam 1] de software op een van de computers van het concern laat draaien waarna alleen de resultaten geëxporteerd worden, dit alles op straffe van een dwangsom en met veroordeling van [gedaagde] in de proceskosten.

3.2. [gedaagde] concludeert tot niet-ontvankelijkheid van de Curator in zijn vordering, althans hem deze te ontzeggen, met veroordeling van de Curator in de kosten van het geding te vermeerderen met de nakosten en wettelijke rente.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Het geschil betreft het veiligstellen van en inzage in de e-mailboxen van het concern, waaronder met name die van zeven personen, vermeld in de email van [naam 1] van 30 april 2024.

4.2. Volgens de Curator behoort alle email-correspondentie die betrekking heeft op [belanghebbende] tot de administratie van [belanghebben-

de]. [gedaagde] moet als (indirect) bestuurder van [belanghebbende] zijn medewerking verlenen aan het veiligstellen van en inzage geven in alle email-accounts van waaruit deze e-mails zijn verzonden en/of waarin deze zijn ontvangen. Deze verplichting geldt ook als het betreffende e-mailaccount op een server van een andere vennootschap staat. De Curator grondt zijn vordering op artikel 92 van de Faillissementswet. (Fw)

4.3. [gedaagde] stelt zich op het standpunt dat de Curator geen recht heeft op het veiligstellen van en inzage in data die niet tot de administratie van [belanghebbende] behoort, zoals de e-mailaccounts van de andere tot het concern behorende vennootschappen. Deze e-mailaccounts worden door derden die in dienst zijn bij die vennootschappen gebruikt ten behoeve van de activiteiten van die vennootschappen. Dat geldt ook voor de e-mailboxen van de genoemde zeven personen, want met uitzondering van [naam 7] (waarvan de e-mails er niet meer zijn) waren zij niet in dienst van [belanghebbende] of betrokken bij de feitelijke aansturing van [belanghebbende] en zij hebben ook niet namens [belanghebbende] e-mails verstuurd of ontvangen.

4.4. Uit artikel 92 Fw vloeit de taak van de curator voort om onmiddellijk na zijn benoeming alles in het werk te stellen om – onder meer – de administratie en alle aanwezige informatie daarover veilig te stellen voor zijn latere onderzoek daarvan in het belang van de boedel. Tot genoemde “bescheiden en andere gegevensdragers” behoren tevens digitale bestanden waarop zich dergelijke informatie bevindt, dan wel redelijkerwijs vermoed kan worden zich daarop te bevinden.

4.5. De voorzieningenrechter stelt voorop dat de e-mails van en naar [belanghebbende] die zich bevinden op een aan een derde toebehorend account behoren tot de administratie van [belanghebbende]. Dit staat niet aan afgifte aan de Curator in de weg. Ook tot de administratie behorende (e-mail)gegevens die zich op een aan een derde toebehorende server bevinden vallen onder artikel 92 Fw (vgl. Hof Den Haag 11 maart 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:2206 («JOR» 2014/218, m.nt. Van Nielen; *red.*)). Zou dit niet het geval zijn, dan kan op zeer eenvoudige wijze (een deel van) de administratie aan de werking van artikel 92 Fw worden onttrokken. Daarmee zou artikel 92 Fw, als het gaat om administratie die op digitale wijze wordt bewaard, buiten spel gezet kunnen worden

De voorzieningenrechter acht het onaannemelijk dat in ieder geval door [gedaagde] als (indirect) bestuurder van het concern en door [naam 2] als CFO van het concern geen e-mails zijn verstuurd met betrekking tot [belanghebbende]. Ook met betrekking tot medewerkers werkzaam bij andere vennootschappen in het concern is niet uitgesloten dat zij namens [belanghebbende] e-mails hebben gestuurd en ontvangen. [naam 2] schrijft namelijk in zijn e-mail van 10 april 2024: “aangezien alle werkplekken voor meerdere entiteiten van onze organisatie worden ingezet”. De Curator is dan ook gerechtigd te eisen dat aan hem toegang wordt verschaft tot deze e-mail accounts. Toch is de vordering van de Curator om onderstaande redenen niet toewijsbaar.

4.6. De Curator heeft aangegeven dat filtering van de email plaatsvindt door het zoekwoord [belanghebbende] te gebruiken. [gedaagde] heeft gesteld dat deze zoekterm veel te ruim is en dat dit ertoe zal leiden dat er bedrijfsvertrouwelijke informatie (betreffende innovatieve producten), vertrouwelijke correspondentie (met advocaten) en zelfs uiterst geheime informatie (met betrekking tot defensieactiviteiten van de VS en de NAVO) wordt prijsgegeven. De Curator heeft dat niet weersproken en hij heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat hij bereid is extra filters toe te passen om dit te voorkomen. Op dit moment is echter nog onduidelijk welke filters toereikend zijn, terwijl er geen twijfel bestaat bij het belang van geheimhouding van voormelde informatie.

4.7. Daar komt bij dat de resultaten van de filtering worden geëxporteerd. De gegevens worden offline op een harde schijf opgeslagen, waarna deze schijf door de Curator bij een derde in bewaring wordt gegeven. Op dit moment is onduidelijk bij wie dat zal zijn. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de Curator aangegeven dat dit bij [naam 1] zou gebeuren. [gedaagde] heeft daartegen bezwaar gemaakt omdat [naam 1] volgens hem niet onpartijdig zou zijn en het om bewaring van zeer gevoelige gegevens gaat. De voorzieningenrechter is van oordeel dat met het oog op die gevoelige gegevens [gedaagde] bij de bewaring en veiligstelling daarvan een zekere mate van inspraak moet hebben. De Curator heeft vervolgens nog wel gewezen op de mogelijkheid om de harde schijf bij een gerechtelijk bewaarder in bewaring te geven maar hij heeft geen schriftelijke bereid-

verklaring van een gerechtelijk bewaarder overgelegd.

4.8. Hoewel de vordering wordt afgewezen ziet de voorzieningenrechter aanleiding om de kosten van het geding te compenseren in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt. [gedaagde] heeft niet eerder dan tijdens de behandeling van dit kort geding aan de Curator kenbaar gemaakt dat er sprake is van e-mails met geheime informatie van defensie en dat de filtering daarom aanpassing behoeft. Ook heeft hij niet eerder zijn bezwaar tegen de persoon van [naam 1] als bewaarder geuit. Gelet op de verplichting tot medewerking aan het veiligstellen van de gegevens had het op de weg gelegen van [gedaagde] om de Curator daarover in een eerder stadium te informeren.

5. De beslissing

de voorzieningenrechter

5.1. wijst de vorderingen af,

5.2. compenseert de kosten van de procedure tussen partijen, zodat iedere partij de eigen kosten draagt.

NOOT

1. Data zijn het nieuwe goud. Ze kunnen worden gemijnd, gezeefd en omgezet in klinkende munt. Ieder nieuw faillissement is een datamijn en curatoren storten zich daarop als goudzoekers. Een curator moet, net zoals een goudzoeker, wel binnen de concessie blijven, veiligheidsvoorschriften in acht nemen en niet bezwijken aan goudkoorts. Deze uitspraak van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant en het samenhangende faillissement maken dat goed duidelijk.

2. De casus is tamelijk standaard en als volgt. Een bv (“Failliet”) maakt onderdeel uit van een groep met andere rechtspersonen (“Groep”), die niet failliet zijn. Aan het hoofd van de Groep staan gedaagde en zijn vrouw. De Groep is actief in de olie- en gassector en werkt onder meer voor defensie, waarvoor vertrouwelijke projecten worden uitgevoerd.

3. Direct na zijn benoeming start de curator met het veiligstellen van de administratie van Failliet ex art. 92 Fw. Het veiligstellen van de financiële administratie is zo gepiept. Het geschil ontstaat bij het veiligstellen van inboxen met e-mailcorrespondentie van de werknemers. E-mails die

zien op Failliet, maken onderdeel uit van de administratie en dienen te worden veiliggesteld: dat staat niet ter discussie. Dit is ook vaste rechtspraak, zie bijv. Hof 's-Gravenhage 11 maart 2014, «JOR» 2014/218, m.nt. Van Nielen.

4. De ingewikkeldheid in deze casus is het gegeven dat in de inboxen ook e-mails zitten die uitsluitend betrekking hebben op andere bedrijven uit de Groep en mogelijk is er ook nog sprake van privécorrespondentie. Dat laatste speelt in de uitspraak verder geen rol, zodat ik niet inga op AVG-aspecten. Ik volsta met een verwijzing naar de Paradigmit-bodemzaak, zie Rb. Oost-Brabant 10 juli 2019, «JOR» 2019/289, m.nt. Reijneveld. De rechtbank komt in die casus tot de conclusie dat de inboxen, voor wat betreft de privécorrespondentie moeten worden gefilterd onder toezicht van een accountant en dat de curator enkel inzage krijgt in de gefilterde inboxen.

5. In casu worden partijen het al snel eens dat de inboxen van dertien medewerkers van Failliet zonder meer kunnen worden veiliggesteld en gefilterd op de wijze zoals is voorgesteld door de curator. Partijen worden het niet eens over het veiligstellen en filteren van de inboxen van zeven andere medewerkers van de Groep, waaronder de (getrapt) bestuurder tevens gedaagde en CFO van de Groep. De voorzieningenrechter is er snel klaar mee, zie r.o. 4.5. Onder verwijzing naar vorenstaande uitspraak van het Hof 's-Gravenhage maakt de voorzieningenrechter duidelijk dat de curator ook de inboxen van deze zeven personen mag veiligstellen. Hij vindt het namelijk onaanvaardbaar dat deze personen helemaal geen mails met betrekking tot Failliet zouden hebben verstuurd. Zou veiligstellen dan niet worden toegestaan, dan kan op eenvoudige wijze (een deel van) de administratie aan de werking van art. 92 Fw worden onttrokken. De curator krijgt op dit punt terecht gelijk.

6. Het recht om de data veilig te stellen is echter niet hetzelfde als het recht om de ongefilterde data zelf te mogen bewaren, direct in te zien of zelfstandig te bepalen hoe dit moet worden gefilterd. Het is op deze punten dat de ingestelde vordering van de curator alsnog strandt. De curator heeft onvoldoende nagedacht over de wijze van filtering, zie r.o. 4.6. Daarnaast heeft hij niet stilgestaan bij de vraag wie de harde schijf met ongefilterde data zal bewaren, zie r.o. 4.7. Het is om die reden dat de vordering van de curator uiteindelijk wordt afgewezen.

7. Dat tweede punt, het bewaren van de ongefilterde data uit de zeven inboxen, moet oplosbaar zijn. Partijen bereiken daarover ofwel alsnog overeenstemming, ofwel ligt die vordering alsnog voor toewijzing gereed als maar een onafhankelijke bewaarder wordt voorgesteld. Met het opslaan van de ongefilterde data heeft de curator ook direct voldaan aan de strekking van art. 92 Fw, dat mede tot doel heeft te voorkomen dat de schuldenaar de boeken of andere bescheiden alsnog verwijderd, wijzigt of bijwerkt.

8. Het eerste punt, het filteren van data, is complexer, maar ook oplosbaar. De curator heeft ter zitting toegezegd bereid te zijn om meer filters toe te passen. De gedaagde heeft aan de andere kant duidelijk gemaakt welke filters hij van belang acht. De gedaagde wil bepaalde bedrijfsvertrouwelijke informatie, vertrouwelijke correspondentie met advocaten en geheime defensie-informatie laten uifilteren. Dat intussen hoger beroep is ingesteld door de curator, zoals ik afleidde uit zijn faillissementsverslag van 23 augustus 2024, verbaast mij dan ook.

9. Hoe werkt nu dat filteren van data? Het filteren van digitale data kan *grosso modo* op twee manieren worden gedaan, namelijk door in- en uitsluiting. Zowel met in- als uitsluiting worden de veiliggestelde data in omvang beperkt voor vrijgave.

10. Uitsluiting betekent dat op de veiliggestelde data zoektermen worden losgelaten en de aange troffen bestanden die voldoen aan de zoektermen worden verwijderd voor vrijgave van de data. Een voorbeeld: uitgesloten kan worden alle correspondentie van en naar een advocaat. Naar mijn mening doet elke advocaat-curator er verstandig aan om deze filtering standaard te laten toepassen, zie RvD Arnhem-Leeuwarden 19 juni 2023, «JOR» 2024/49, m.nt. Hox.

11. Insluiting betekent dat op de data zoektermen worden toegepast, waarna alleen de gevonden bestanden aan de vrij te geven data worden toegevoegd. Een voorbeeld hiervan is het insluiten van alle bestanden die betrekking hebben op een specifiek project of een transactie.

12. In- en uitsluiting kan ook worden gebruikt om uitsluitend bepaalde bestandtypes in of uit te sluiten of om een dataset temporeel te beperken. Het is uiteraard van belang om goed na te denken of eerst wordt ingesloten of uitgesloten, nu de resultaten daardoor wezenlijk anders kunnen zijn.

13. In de onderhavige casus, waarbij op het oog met name één transactie onderwerp van onderzoek lijkt, zou eerst op basis van insluiting een temporele en onderwerpfitering toegepast kunnen worden. Vervolgens kunnen de resterende data worden gefilterd op advocaat-cliëntvertrouwelijke communicatie. Wat overblijft, is een dataset die slechts informatie bevat over de betreffende transactie, maar zonder eventuele communicatie van en naar de advocaat. Deze overzichtelijke dataset kan dan worden onderzocht. De overige ongefilterde data blijven beschikbaar bij de bewaarder. Mocht dat noodzakelijk zijn, dan kunnen later nieuwe filteringen worden uitgevoerd na overleg of een nieuwe toegewezen vordering.

14. Slechts wanneer de curator wordt gedwarsboemd in de uitvoering van zijn taak en filterafspraken evident worden misbruikt om e-mailverkeer te onttrekken aan het zicht van de curator (bijvoorbeeld door een advocaat louter voor dat doel in de cc op te nemen), komt ongeclausuleerde inzage in beeld. Dat is wel echt de uitzondering en niet de regel, zie bijv. Rb. Oost-Brabant 20 oktober 2014, «JOR» 2015/215, m.nt. Van Nieren.

mr. L.C.H.J. Hox
advocaat Corporate Investigations bij Boels Zanders Advocaten te Eindhoven

294

Niet voldaan aan pluraliteitsvereiste door vereenzelviging van aanvragers van faillissement

Rechtbank Limburg zp Maastricht
9 juli 2024, rekestnr. FT RK 24/268,
ECLI:NL:RBLIM:2024:4470
(mr. Gerard)
Noot mr. T. Broer

Verzoek tot faillietverklaring. Geen pluraliteit van schuldeisers. De vorderingen waarop de faillissementsaanvraag is gebaseerd, zijn onderling zodanig verweven dat verzoekers moeten worden vereenzelvigd.

[Fw art. 1, 6 lid 3]

Verzoekers baseren hun vordering op een tussen verzoeker sub 1 als verkoper en verweerster als koper op 25 juli 2008 gesloten overeenkomst tot verkoop van alle aandelen in A. Daarnaast is in de overeenkomst bepaald dat verweerster op het moment van levering van de aandelen de door verzoekster sub 2 aan de holding verstrekte achtergestelde lening overneemt tegen betaling aan verzoeker sub 1 van € 1.800.000. De overeenkomst is namens verzoekster sub 2 voor akkoord ondertekend. Deze koopovereenkomst heeft geleid tot verscheidene procedures. Het hof heeft verweerster veroordeeld om onvoorwaardelijk mee te werken aan de koopovereenkomst, meer in het bijzonder door betalingen aan verzoeker sub 1 van € 1.679.600 als koopprijs, vermeerderd met wettelijke rente, en van € 1.800.000, vermeerderd met wettelijke rente. Verweerster heeft de betalingen niet verricht. Gelet op een en ander staat vast dat verzoeker sub 1 een schuldeiser van verweerster is.

Verweerster betwist dat er meer schuldeisers dan verzoeker sub 1 zijn. Dit verweer slaagt. In de eerste plaats kan verzoekster sub 2 in het kader van de beoordeling van dit faillissementsverzoek niet als aparte schuldeiser naast verzoeker sub 1 worden beschouwd. Niet alleen is verzoeker sub 1 100% aandeelhouder en bestuurder van verzoekster sub 2 en is de vennootschap gevestigd op het